

Köszönöm a szót Elnök Úr!

Tisztelt Főpolgármester úr, Hölgyeim és Uraim, tisztelt Közgyűlés!

A főváros első romaügyi biztosaként és az FCÖ elnökeként fontos dolgokról kívánok szólni, ezért rövid és lényegre törő leszek.

Arról kívánok beszélni, hogy mit jelentenek a szavak, és mit jelentenek a tettek.

Széchenyi István azt mondta erről: a tett első, a szó második.

Érdemes odafigyelnünk rá, mert Széchenyi olyan ember volt, aki mindig pontosan tudta, hogy mit beszél.

Pontosan tudta, mi ad súlyt szavainak.

Ezért volt olyan ember, akinek tettei összhangban voltak azzal, amit mondott.

Én pedig azért kértem szót, hogy a rendelkezésemre álló percekben a lehető legtömörebben foglaljam össze Önöknek, mit gondolok a fővárosi romák helyzetéről a Széchenyi István által megfogalmazott gondolat tükrében.

Mondandóm elején két, számomra örömteli kijelentést kívánok aláhúzni.

Az első így szól.

A magyar kormány kiemelt céljának tekinti a romaintegráció kérdését.

A második pedig így.

A fővárosi önkormányzat is kiemelt céljának tekinti a romaintegráció kérdését.

Engedjék meg, hogy e két kijelentést a magam részéről egy harmadikkal is megtoldjam.

Az FCÖ elnökeként és a főváros első romaügyi biztosaként bátran kijelenthetem Önöknek, hogy a boldogulni kívánó romák józan többségét képviselő Fővárosi Cigányönkormányzat is kiemelt céljának tekinti a romaintegráció, azaz a cigánykisebbség 21. századi polgárosodásának kérdését.

Sőt.

Mi nem csak fontosnak tartjuk, hanem minden nap teszünk is érte.

Teszünk, mert tudatában vagyunk annak, hogy az integráció útjának a tanulás és a munka világába kell elvezetnie a reménytelen helyzetbe kerülteket.

Az FCÖ által indított programok is ezt a célt szolgálják.

Engedjék meg, hogy szemléltetésül csak néhány programot emeljek ki az elmúlt időszakból.

Fővárosi közéleti képzési programot indítottunk, hogy olyan szakemberek képzését támogassuk, akik tudásukban megfelelnek a mai társadalom és közélet elvárásainak.

A Nevo-Dopo- Új Híd Kulturális Est keretében tehetséges, de még nem eléggé ismert előadók bemutatkozására nyújtottunk lehetőséget.

Adósságkezelési Konferenciát szerveztünk a közműszolgáltatók és a civil szervezetek összefogásával.

„Múltunk közös lesz a jövőben is” címmel díját alapítottunk, melyet minden évben egy olyan szervezetnek vagy személynek adunk át egy gála keretében, aki sokat tett a fővárosi cigány lakosság integrációs törekvéseinek támogatásáért.

Roma-magyar család-barát kulturális rendezvénysorozatot indítottunk, hogy segítsük a kisebbségi és többségi társadalom közötti kulturális falak lebontását.

Bűnmegelőzési programot indítottunk az általános iskolák számára, mely a BRFK és az FCÖ együttműködési szerződésének keretében valósul meg.

„Együtt a közös jövő útján” címmel eseménysorozatot indítottunk útjára diákok, tanárok, szülők részvételével, melynek célja a közös gondolkodás fejlesztése, a szolidaritás elmélyítése és a közösségi élet fejlesztése.

Büszkék vagyunk színházlátogatási programunkra, melynek keretében több száz hátrányos helyzetű gyermeket segítettünk egy maradandó élményhez.

Elégedettségi szintfelmérést készítettünk, mely a fővárosban élő romák problémáinak felmérésére irányult.

Nyári tábort szerveztünk a hátrányos helyzetű gyermekek számára.

Évről évre „Roma-magyar véradó napot” szervezünk, sok száz ember részvételével.

Létrehoztuk az „Új Híd” munkaerő közvetítő programunkat, mely egy mentorációs folyamat

keretében munkanélküli roma és nem roma származású embereket segít vissza a munka világába.

Jelenleg már 1200 regisztrált munkát kereső van a rendszerünkben. Az elhelyezkedési arány az általunk nyújtott segítséggel közel 30 százalékos.

Mindezek mellett egy teljesen új megközelítéseken nyugvó átfogó integrációs programot is kidolgoztunk.

Így született meg a Roma Felzárkóztatás Európai Modellje, mely számos állami, fővárosi és magáncég konzorciumi háttérével képes biztosítani a dolgozni tudó és akaró romák továbbképzését és munkavállalását.

Ebben a modellben óriási tartalékok vannak, melyek aktiválása nem igényli sem kormányzati, sem önkormányzati források bevonását.

Tisztelt fővárosi képviselők!

Örömmel tájékoztatom Önöket arról is, hogy az elmúlt években nagy súlyt fektettünk a szolidaritás elvű társadalmi összefogás civil intézményeinek megteremtésére is.

Összefogást teremtettünk a kerületi roma nemzetiségi önkormányzatokkal és civil szervezetekkel, akikkel közös rendezvénysorozatokat tartunk.

Ilyen például az „Egymás szemében - tolerancia programsorozat”, melynek kertében több, mint háromezer diákhoz jutottunk el, az FCÖ jószolgálati nagykövetével, Molnár Ferenc Caramellel együtt.

Jogsegély programot indítottunk, melynek keretében az elmúlt két évben heti két alkalommal kaptak szakértő segítséget a hozzánk fordulók.

És mindemellett kiemelt figyelmet fordítottunk a szociális, lakhatási és egyéb problémák kezelését szolgáló programokra is, melynek kertében több mint félezer család gondjait sikerült enyhítenünk.

Mindezeket a sikereket a Fővárosi Cigány Önkormányzat tisztelt Hölgyeim és Uraim Önökkel közösen érte el.

Tudniuk kell azonban azt is, hogy ahhoz, hogy így lehessen, mi, a Fővárosi Cigányönkormányzat tagjai nemhogy egyetlen fillér tiszteletdíjat sem vettük fel, hanem önkéntes segítőinkkel minden egyes fillért a fenti célok és programok megvalósítására fordítottunk, a rengeteg társadalmi munkáról nem is beszélve.

Az elmúlt két év, és az azt megelőző négy év munkája arról győzött meg minket, hogy lehetetlen is lehetséges, így lehetséges megváltoztatni a megváltoztathatatlant.

Lehetséges, de nem szavakkal, hanem tettekkel.

Munkával, odafigyeléssel, teljesítménnyel.

Egymás tiszteletével és megbecsülésével.

Őszintén hiszem, hogy nincs a teremben egyetlen teremtetett lélek sem, aki ne értene egyet azzal, hogy ennek a tiszteletnek, a teljesítmény tiszteletének a tettekben is meg kell nyilvánulnia.

De vajon beszélhetünk-e a teljesítmény tiszteletéről és megbecsüléséről az alábbi számok tükrében?

Engedjék meg hogy pár számot is megemlítsék a FCÖ költségvetéséről:

2007-ben még több mint 19 millió forintból gazdálkodtunk.

2008-ban ez csaknem 48 millió volt.

2009-ben 57, és még 2010-ben is közel 42 millióból gazdálkodtunk.

2011-ben azonban ez az összeg 18 millióra zsugorodott, ma már pedig ennek a felét is alig éri el az összes működési költséggel és programfinanszírozással együtt.

Tisztában vagyunk az ország és a főváros nehéz helyzetével.

Mégis ki kell mondanom: ez sem lehet magyarázat az ebből a szomorú számsorból kirajzolódó szegységteljes és tarthatatlan képre.

Hívei vagyunk a jog előtti egyenlőségnek, de egyszersmind ellenzői is minden szocializmus legrosszabb arcát felidéző álszent egyenlősdi-nek.

Mert minek tudjuk be azt, hogy a Fővárosi Önkormányzat egyenlőségjelet tesz egy kétszázezer fős és egy alig százfős kisebbségi önkormányzat közé?

Ez az „egyenlősdi” hamis megközelítéseken nyugszik, ezért teljességgel tarthatatlan.

Nem lehet egyenlőségjelet tenni egy 200 ezer fős és egy 100 fős kisebbségi önkormányzatra nehezedő felelősség és munkateher között.

Nem arról van szó, hogy bármit is el kellene venni egy 100 fős kisebbségtől.

Arról van szó, hogy tudni kell különbséget tenni.

Ez a helyzet ugyanis pont olyan, mintha a közel kétmillió embert képviselő Fővárosi Önkormányzatnak egy kétezer fős falu költségvetéséből kellene gazdálkodnia.

Ez lehetetlen.

Biztos vagyok abban, hogy ezzel Önök is egyetértenek, ezért arra kérem Önöket, haladéktalanul szakítsanak ezzel a fenntarthatatlan gyakorlattal.

Megértve minden nehézséget, azt a tényt is szeretném most megosztani Önökkel, hogy az FCÖ 2012-ben kapott éves működési támogatása alig érte el fővárosi önkormányzat egyik kabinetében dolgozó 5-6 tanácsadónak 2011-ben felvett év végi jutalma.

Nem a tanácsadók jutalmát sokallom.

De a tény mégis szégyenteljes.

Biztos vagyok abban, hogy egyetértenek azzal, hogy az alapvető működési feltételekhez hozzátartozik egy munkavégzésre alkalmas iroda fenntartása, és az ott dolgozó munkatársak munkafeltételeinek biztosítása.

Ma ott tartunk, hogy már ezek a feltételek nem állnak a rendelkezésünkre.

Ma ott tartunk, hogy a legitim módon megválasztott cigány önkormányzat, azaz egy demokratikus és alkotmányos jogintézmény az alapvető működési feltételeket is nélkülözni kénytelen.

A helyzet drámai.

Szeretném ráirányítani az Önök figyelmét, mindannyiukét, akiket mind nagyszerű embereknek és a romaügy szövetségesének tekintek, hogy ha ez továbbra is így marad, annak súlyos, igen súlyos következményei lesznek.

Ha ez bekövetkezik, Önök közül senki sem vádolhat majd azzal, hogy nem szóltam előre.

Felmerül a kérdés, hogy ez az állapot meddig tartható fenn?

És én szeretném Önöknek megadni a választ: tovább nem.

Most szólok Önöknek, még időben, hogy ne térjünk le a közös jövő útjáról, mert annak beláthatatlan következményei lesznek.

S ez a felelősség nem csak a FCÖ felelőssége lesz, hanem az Önök és mindannyiunk felelőssége is.

Ezért én azt javaslom, járjuk továbbra is közös jövő útját.

Annak tudatában és belátásával, annak komolyságával és felelősségével, hogy múltunk közös lesz a jövőben is.

Mert szükségünk van egymásra.

És mert együtt erősebbek, míg külön-külön mindannyian gyengébbek leszünk.

Kérem, ne értsenek félre.

Ez nem egy jajkiáltás.

Az FCÖ képviselőjében nem alamizsnát kérünk, hanem tisztességes elbánást, munkánk, teljesítményünk tisztességes megbecsülését.

Nem vagyunk kétségbeesve.

Ezért felelősséggel mondjuk: kisebbségként sok mindent tudunk hozzáadni a többség erejéhez.

Sok mindent tudunk hozzáadni ahhoz a közös álomhoz, amit a romák és nem romák józan többsége Magyarország 21. századi nyugatos polgárosodásáról dédelget magában.

Sok mindent akarunk, és sok mindent tudunk tenni közös sikerünkért.

Ha lehet.

Ha engedik.

Ha Önök is akarják.

Hiszem, hogy igen.

De ha mégsem, tudniuk kell azt is: nekünk nincs mit veszítenünk.

Köszönöm, hogy meghallgattak!